

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

การติดตามประเมินผล ด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและสมรรถนะของ ผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548-2550

ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

The Follow up Evaluation of Curriculum Administration, Teaching-learning Management and the Competency of Graduates from Saint louis College, Academic year 2005-2007

ชื่อนักวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาลีวัล เลิศสาครศิริ

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

2553

ประเภทของงานวิจัย

การประเมินผลการศึกษา

คำสำคัญ

การบริหารหลักสูตร , การจัดการเรียนการสอน , สมรรถนะ

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

การจัดการศึกษาเป็นการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลงมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างมีความสุข¹ ดังนั้นคุณภาพการศึกษาจึงเป็นจุดหมายหลักในการจัดการศึกษาของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะสถาบันทางการศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อที่จะทำให้ทุกฝ่ายเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาของสถาบันทางการศึกษาและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เป็นสถาบันการศึกษาเอกชนในสังกัดมิสซังโรมันคาทอลิก โดยมีปรัชญาพื้นฐาน คือ “เมตตากฎมาอยู่ที่ใดพระเจ้าสถิตที่นั่น” โดยวิทยาลัยฯ มีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินตามหลักธรรมแห่งพระเยซูเจ้าในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ โดยการติดตามบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้และมีความชำนาญในศาสตร์เฉพาะสาขา รวมทั้งรอบรู้ในศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถประกอบวิชาชีพด้วยความรักและมีเมตตาธรรมเป็นพื้นฐานยอมรับในศักดิ์ศรีของบุคคล เป็นผู้ใฝ่รู้ รักการศึกษาค้นคว้าและเป็นผู้นำในการพัฒนาตนเอง

วิชาชีพและสังคมอย่างต่อเนื่อง ร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรทุกระดับ เพื่อสร้างสรรค์ความผาสุกและคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งพัฒนาความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ มีเมตตาธรรม ความเอื้ออาทร ส่งเสริมและคงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ มุ่งสู่ความเป็นสากลในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง ภารกิจหลักของวิทยาลัยฯ คือ จัดการศึกษาที่ยึดหลักการสร้างความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ โดยเน้นการบูรณาการหลักศาสนาและจริยธรรมเข้าในสาระทางวิชาการ การวิจัย สร้างชุมชนที่มีความรักและเอื้ออาทร สร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมนานาชาติ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้บริการวิชาการแก่สังคมและมุ่งสร้างความเป็นสากลในการจัดการศึกษา และพัฒนาเครือข่ายนานาชาติ โดยมีพันธกิจหลัก 7 ด้าน คือ

1. จัดการศึกษาที่ยึดหลักการสร้างความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์โดยเน้นการบูรณาการหลักศาสนา และจริยธรรม เข้ากับสาระทางวิชาการ
2. ให้บริการวิชาการแก่สังคม และเพื่อนมนุษย์ในทุกช่วงชีวิต
3. ค้นคว้าวิจัยที่เน้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพและศักดิ์ศรีมนุษย์
4. สร้างชุมชนที่มีความรักและเอื้ออาทร
5. มุ่งสร้างความเป็นสากลในการจัดการศึกษา และพัฒนาเครือข่ายนานาชาติ
6. มุ่งสร้างความเข้าใจและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยและนานาชาติ
7. มุ่งสร้างพฤติกรรมกรดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดการศึกษาเพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามที่กำหนดไว้ จำต้องมีหลักสูตรเพื่อเป็นกรอบแนวคิดและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและคุณสมบัติสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ องค์ประกอบอย่างหนึ่งของการศึกษาที่มีคุณภาพจริงก็คือหลักสูตร²⁻⁵ เนื่องจากหลักสูตรคือแผนงานที่จัดให้มีการเรียนรู้ การวัดผลเป็นกระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวน ปริมาณ อันดับ รายละเอียดของคุณลักษณะหรือพฤติกรรมความสามารถของบุคคล โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัดสถาน ศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินผล ตลอดจนการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรต่างๆ ที่จัดขึ้นว่าบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด เพราะการประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่สำคัญของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากจะนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไขหรือคงไว้ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนนับเป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลหลักสูตรทำให้ทราบปัญหา และแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน รวมไปถึงปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพให้ชัดเจนขึ้น เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรให้ได้ผลตามที่มุ่งหวัง ตลอดจนบริหารจัดการและสอนหลักสูตรให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง⁶⁻⁹

ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่ง ที่จะต้องศึกษาติดตามประเมินผลด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2548-2550 ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน ทั้งหลักสูตรระดับปริญญาตรี บัณฑิตศึกษาและหลักสูตรเฉพาะทาง ทั้งนี้หลังจากสำเร็จการศึกษา การติดตามประเมินผลของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง รับทราบปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดในการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงาน เพื่อนำผลจากการศึกษาในครั้งนี้ ไปใช้วางแผน ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการติดตามประเมินผลด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2548-2550
2. เพื่อศึกษาการติดตามประเมินผลด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา

ระดับบัณฑิตศึกษาและหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2548-2550

3. เพื่อหาความสัมพันธ์สมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2548-2550 ระหว่างความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาการติดตามประเมินผลด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2548-2550

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป
2. การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ปฏิบัติงาน ในด้านความรู้ในการบริการตามบทบาท ด้านการประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในสถานการณ์จริง และด้านทักษะ
3. ประสบปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติ
4. หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนทางการศึกษา

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาติดตามประเมินผล ด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาวินิจฉัยเซนต์หลุยส์ ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548-2550 เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดในการประยุกต์ความรู้ในการปฏิบัติงาน และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนทางการเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการสร้าง และทดสอบเครื่องมือใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และเพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้
  - 1.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
  - 1.2 สร้างข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์
  - 1.3 หาความตรงของเนื้อหา โดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหาว่าสอดคล้อง เหมาะสม รัดกุม และถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
  - 1.4 ปรับปรุงแบบสอบถาม และหาดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

2. นำแบบสอบถามที่เป็นฉบับสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งถัดไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมรายชื่อ และจัดทำทำเนียบผู้สำเร็จการศึกษา
2. ทำหนังสือคำชี้แจงจากอธิการบดีวิทยาลัยเซนต์หลุยส์
3. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้สำเร็จการศึกษาด้วยทางไปรษณีย์ ด้วยตนเอง และขอรับกลับคืนภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์

4. เมื่อแบบสอบถามได้รับกลับคืนมาไม่ถึง 70 เปอร์เซ็นต์ คณะผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จการศึกษาทางไปรษณีย์ โทรศัพท์บอกผู้สำเร็จการศึกษา และขอรับกลับคืนภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป
การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และลงรหัส

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 แบบสอบถามของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ปฏิบัติงาน ด้านความรู้ในการบริการตามบทบาท ด้านการประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อนร่วมงานต่อผู้สำเร็จการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติ สังเคราะห์และทำเป็นความเรียงในรูปของตาราง

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา โดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โปกัดก โมเมนต์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) คำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างรายด้าน

ผลการวิจัย

แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548-2550 จำแนกตามความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 122 คน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของตนเอง ในด้านมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยมีมากที่สุดเท่ากับ 4.15 รองลงมา คือ ด้านการรักษาพยาบาล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนด้านการบริหารและบริการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.72 และค่าเฉลี่ยทั้ง 6 ด้านเท่ากับ 4.15 ซึ่งมีสมรรถนะในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 23 คน จากคณะศิลปศาสตร์ พบว่า มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของตนเองในด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.29 รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานและความรู้ ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้านเท่ากับ 4.12 ซึ่งมีสมรรถนะในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน จำนวน 70 คน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ ด้านฟื้นฟูสภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.20 รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนด้านมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.88 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้านเท่ากับ 4.00 ส่วนความคิดเห็นต่อความต้องการของหน่วยงานในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.27 รองลงมา คือ ด้านการรักษาพยาบาลและด้านการบริหารและบริการวิชาการโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนด้านการฟื้นฟูสภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.98 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้านเท่ากับ 4.13

ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตร พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 122 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรในด้านคุณภาพของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.47 รองลงมา คือ คุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ส่วนด้านคุณภาพการจัดการเรียน

การสอนภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 1.76 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรเท่ากับ 2.12

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 17 คน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรในด้านคุณภาพของผู้สอน เรื่องความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ ความเมตตา กรุณาและทัศนคติต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของคุณภาพของผู้สอนเท่ากับ 3.00 นอกจากนี้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรในด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เรื่องวิธีการสอน ความสามารถถ่ายทอดกรอบแนวคิด การประเมินผลและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.88 รองลงมา คือ เรื่องอุปกรณ์และสื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการพิมพ์เอกสารบรรยายโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 2.73 ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรในด้านสถานที่เรียน เรื่องแสงสว่าง และการถ่ายเทอากาศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.71 รองลงมา คือ เรื่องการปราศจากเสียงรบกวนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 ส่วนเรื่องความสะอาดของสภาพแวดล้อม ความเป็นระเบียบสวยงามของสภาพแวดล้อม และสภาพแวดล้อมอำนวยความสะดวกการเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.47 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของด้านสถานที่เรียนเท่ากับ 2.57 โดยสรุปมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรด้านคุณภาพของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด = 3.00 รองลงมา คือ ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.73 ส่วนด้านกิจกรรมอื่นๆ ในวิทยาลัยฯ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด = 2.55 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตร = 2.71

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลผู้ป่วยโรคไตและการบำบัดทดแทนไต และหลักสูตรเวชปฏิบัติทั่วไป (การรักษาโรคเบื้องต้น) คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 95 คน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของตนเอง ในเรื่องมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์การล้าง-ฟอกไตเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.91 รองลงมา คือ เรื่องประเมินผู้ป่วยก่อนการฟอกเลือดตามแบบบันทึกได้อย่างครอบคลุม และถูกต้องโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนการให้คำแนะนำผู้ป่วยที่รักษาโรคไตด้วยการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.07 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของด้านสมรรถนะของผู้ผ่านการอบรมเท่ากับ 3.56 ซึ่งมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาต่อสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาและความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาต่อความต้องการของหน่วยงานในการปฏิบัติงานทั้ง 6 รายการ และโดยรวมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ส่วนที่ 3 สมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548-2550 และการจัดการเรียนการสอน จากการทำ Focus group เกี่ยวกับการติดตามประเมินผลด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษามีดังนี้

คณะพยาบาลศาสตร์

สมรรถนะในการทำงานของบัณฑิตในด้านการรักษา ส่งเสริม การป้องกันและการฟื้นฟู ด้านการบริหารและการบริการวิชาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่าบัณฑิตสามารถให้การดูแลผู้ป่วยยังทำได้ไม่เต็มที่แต่การสอนหรือการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยใช้ได้ ทักษะมีน้อย ซึ่งควรจะต้องมีกระบวนการจัดการกับความรู้ ดังนั้นจึงมีระบบพี่เลี้ยงที่ช่วยดูแลให้ความรู้และช่วยเหลือบัณฑิตใหม่

พฤติกรรมบริการและพฤติกรรมส่วนตัว พบว่าการอยู่ร่วมกันในสังคมบัณฑิตยังขาดความเชื่อมโยงระบบพี่น้อง (Seniority) ขาดความสัมพันธ์ในกลุ่มตนเอง ขาดการสนับสนุนซึ่งกันและกัน เสริมความห่วงใย ความสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล พบว่าเกี่ยวกับความรู้จะเป็นความรู้ที่จะมีไปแค่สอบ แต่ขาดความรู้ขณะที่ปฏิบัติงานจริงไม่สามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ อาจเพราะความกลัวเนื่องจากไม่เคยมีประสบการณ์ และมีปัญหาในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับระบบงานใหม่ เช่น การประกันคุณภาพ การลงบันทึกทางการแพทย์ การประเมินผู้ป่วย การนำความรู้ที่ประยุกต์ใช้กับการพยาบาล พี่เลี้ยงจะเสริมความรู้ให้นักศึกษาก่อนประมาณ 3 เดือนในหน่วยงานพิเศษ โดยสอนทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ ซึ่งจัดกิจกรรมให้ดังนี้

- เดือนแรกจะให้เรียนทุกวัน
- เดือนที่ 2 เริ่มดูแลผู้ป่วยคู่กับพยาบาลพี่เลี้ยง
- เดือนที่ 3 พี่เลี้ยงเริ่มห่างออก
- เดือนที่ 4 เริ่มดูแลผู้ป่วยที่ไม่ซับซ้อนแล้วค่อยๆจัดให้ดูแลผู้ป่วยที่มีความซับซ้อน

ดังนั้นต้องคำนึงถึงว่าสิ่งที่เราสอนเป็นสิ่งที่เขาต้องการหรือไม่และจำเป็นต่อการปฏิบัติงานหรือไม่เนื่องจากบัณฑิตยังขาดทักษะ เช่น การให้อาหารทางสายยาง การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ การใส่สายสวนปัสสาวะ

ความรู้สึกลัวของผู้ป่วยและญาติในปัจจุบันจะมีการเขียนคำร้องเรียนหากผู้ให้บริการทำผิดพลาดทำหลายครั้ง

คณะศิลปศาสตร์

หลักสูตรที่เมื่อเรียนแล้วนำไปปฏิบัติจริงได้ แต่ระยะเวลาในการฝึกงานน้อย ต้องดึงความสามารถที่มีของตนออกมาใช้ในการทำงาน ทำให้ปฏิบัติงานแล้วดี เช่น มีนักศึกษามาปรึกษาแล้วเราสามารถให้คำปรึกษาได้ก็จะรู้สึกดี แต่บางครั้งก็มีคนมาปรึกษาในเชิงลึกของครอบครัวเกินความสามารถของเรา ซึ่งต้องใช้ประสบการณ์

สาขาจิตวิทยาเป็นการเรียนกึ่งๆกลางๆเนื่องจากไม่มีวุฒิครู ซึ่งหากจะเป็นครูต้องไปเรียนเพิ่มเติมอีก 1 ปี ดังนั้นควรเพิ่มในหลักสูตรไปเลยเพื่อต่อการปฏิบัติงาน เพราะบางคนไม่มีวุฒิจะยังไม่ได้รับการบรรจุของหน่วยงานรัฐบาล หรือหากบัณฑิตที่ต้องการทำงานในหน่วยงานของรัฐบาลจะต้องขอลาเรียนซึ่งทำได้ยากเพราะเพิ่งเข้าไปปฏิบัติงานทำให้ต้องไปทำงานของเอกชน

ส่วนบัณฑิตที่เรียนด้านภาษาอังกฤษ แต่สมัครเข้าไปปฏิบัติงานในแผนกเลขาค่า ทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงานบ้างเนื่องจากเข้าไปปฏิบัติงานไม่ตรงกับสาขาที่เรียนมา เช่น ต้องฝึกเพิ่มเติมในการใช้ภาษากับการใช้คอมพิวเตอร์ในเรื่องที่ลึกลงไปเฉพาะสาขา

ข้อมูลจากผู้ให้บริการ จากการที่ได้ใช้บริการ สิ่งที่พบคือ บัณฑิตพยาบาลมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลเกือบทุกระดับ รวมถึงผู้รักษาความปลอดภัยและฝ่ายประชาสัมพันธ์

อย่างไรก็ตามมีข้อเสนอแนะว่า ในหลักสูตรควรมีการสอนแต่งหน้า บุคลิกภาพ การฝึกพูดให้มีความไพเราะ เหมาะสม ถูกกาลเทศะ

ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์

1. ต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนที่ต่อเนื่อง เช่น เรียนวิชาการพยาบาลวิกฤตก่อนแล้วขึ้นปฏิบัติทันทีให้สอดคล้องกัน ไม่ใช่เรียนปี 2 แต่ขึ้นฝึกปฏิบัติในปีที่ 4
2. ต้องการได้บัณฑิตที่มีความพร้อมในการปรับตัว สนใจใฝ่รู้มากกว่าเด็กเก่ง
3. ต้องการได้คนที่มีเป้าหมายในการเป็นพยาบาล รักบริการ และมีจริยธรรม เนื่องจากมีปัญหาการชู้สาว
4. ต้องการให้บัณฑิตมีความสนใจใฝ่รู้ มั่นใจและมีความขยัน เนื่องจากพบว่าไม่สนใจให้บริการผู้ป่วย ไม่สนใจเสียงออกเรียกหรือไม่รู้ว่าจะทำอะไรเพราะไม่ได้จดรายละเอียดในขณะรับเวร
5. ต้องการได้คนที่มีบุคลิกภาพดี มีความรับผิดชอบ เห็นหน้าแล้วไวใจได้ มีความฉลาดในเรื่องการพูด มีไหวพริบดี มี MQ
6. ต้องการให้มีการปรับเพิ่มวิชาชีพครูในหลักสูตร เพื่อที่จะได้มีวุฒิครู และสามารถบรรจุได้โดยไม่ต้องเรียนเพิ่ม
7. อยากให้มีการปรับเพิ่มเวลาการฝึกปฏิบัติมากกว่า 3 เดือนในการฝึกปฏิบัติ 2 แห่ง
8. ควรมีการฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษาตั้งแต่ปีชั้นปีที่ 3
9. ควรลดวิชาสมุนไพรมาน เพราะสามารถหาอ่านได้เอง
10. การดูแลด้วยความเอื้ออาทร ที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคนซึ่งแม้ถึงเราจะเรียนไม่เก่ง แต่เราก็สามารถดูแลผู้ป่วยด้วยความเอื้ออาทรได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน สิ่งสนับสนุนการศึกษา แหล่งฝึกปฏิบัติงาน

1. ควรเพิ่มการเรียนพฤติกรรมเด็กและวัยรุ่น แบบเจาะลึก มีการวิเคราะห์โดยใช้สื่อ เช่น หนังสือ หรือภาพยนตร์ ฯลฯ
2. ต้องการให้มีการเพิ่มจุดเด่น เช่น เป็นสถาบันที่เก่งภาษาที่ตีเยี่ยม เพื่อให้มีคนมาเรียนมากๆ
3. เพิ่มกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์
4. ควรจะเพิ่มภาษาหลากหลายภาษา เป็น 3 - 5 ภาษา เพื่อให้มีทางเลือกเรียนมากขึ้นเหมือนสถาบันอื่นๆ
5. สัดส่วนนักศึกษากับอาจารย์ยังไม่ได้สัดส่วนกัน ควรแบ่งจำนวนนักศึกษาให้น้อยกว่านี้
6. วิทยาลัยมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์ เช่นคอมพิวเตอร์อาจจะไม่พอหากนักศึกษาสนใจปฏิบัติพร้อมๆกัน ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์มีใช้ไม่เพียงพอ
7. ควรเพิ่มการฝึกปฏิบัติโดยใช้สื่อ เช่น ภาพ ฯลฯ
8. ควรแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็กในการจัดแบ่งสอน เช่น แบ่งเป็นกลุ่ม 1 กลุ่ม 2 เพื่อให้นักศึกษาเรียนได้อย่างทั่วถึง แต่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณที่อาจต้องเพิ่มขึ้น อาจารย์ที่ต้องทำงานเพิ่มขึ้นมีการะงานสอนเพิ่มขึ้น
9. ต้องการให้มีการฝึกการวางตัวในสังคมและบุคลิกภาพ เพื่อให้มีความมั่นใจ
10. ควรมีครูพี่เลี้ยงในการดูแลนักศึกษาปฏิบัติบนหอผู้ป่วย
11. เด็กที่เข้ามาเรียนควรเป็นคนที่รักในวิชาชีพ และควรให้มีการฝึกปฏิบัติในหอผู้ป่วยที่มี APN และควรให้มีการ conference ในหอผู้ป่วย